

РЕШЕНИЕ

№ 4765

гр. София, 01.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8499** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Г. В. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк]II част, [жилищен адрес]0, чрез процесуалния му представител адв. Д. Д., срещу Заповед № ЧР - СП- 801/27.06.2019 г., издадена от Председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

В жалбата се въвеждат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед като постановена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до противоречие на заповедта с материалния закон, нарушаване на изискванията за форма и несъответствието ѝ с целите на закона. Твърди се, че решението на УС на АПИ е взето изцяло формално, без да бъдат в действителност проведени необходимите заседания. Сочи се, че трудовата функция, заемана от жалбоподателя, продължава да се изпълнява и не е отпаднала като нормативно определена позиция. Задълженията по трудовата му функция също продължавали да се изпълняват от останалите служители в дирекцията, заемащи същата или други длъжности, включително от новоназначените такива. В заповедта не били посочени длъжностите, които се съкращавали, а се посочвало само бланкетно като причина „съкращаване на длъжността“. Претендира направените по делото разноски, за което представя списък.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата. Моли за отмяна на заповедта, тъй като реално съкращаване на щата не било извършено към момента на уволнението на С.. Представя писмени бележки в молба-становище.

Ответникът – Председателят на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуалния представител юр. К., изразява становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че е налице оптимизиране състава на агенцията като отбелязва, че са видни разликите в длъжностните характеристики. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, Второ отделение, 50-ти състав, след като съобрази доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Към датата на издаване на оспорения акт Г. В. С. е заемал длъжността „главен инспектор“ в отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с присъден ранг II младши.

Със Заповед № ЧР - СП- 801/27.06.2019 г., издадена от председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“ е прекратено служебното правоотношение на Г. В. С., считано от 01.07.2019 г. на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 108 от ЗДСл, докладна № 93-01-4736/06.06.2019 г. от директора на дирекция АРОК и решение на УС на АПИ № 22515/27.06.2019 г. Заповедта е връчена на С. на 28.06.2019 г.

В доклад на изпълняващия длъжността директор на дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ от 06.06.2019 г., адресиран до Председателя на УС на АПИ, е предложено съкращаване на 4 бройки за длъжност „главен инспектор“ и трансформирането им в 4 бройки за длъжност „инспектор“. Това е предложено предвид функционалните характеристики на отдела, неговата натовареност и с оглед оптимизиране на дейността му.

Във връзка с оптимизиране на структурата на дирекция в Централна администрация на АПИ с доклад до Управителния съвет на АПИ от директора на дирекция „Административно обслужване, човешки ресурси и управление на собствеността“ е отправено предложение за трансформиране на длъжности в длъжностното разписание на АПИ, както следва:

1. В дирекция „Поддържане на пътната инфраструктура“:

- една свободна щатна бройка в отдел „Поддържане на републиканските пътища“ старши експерт по служебно правоотношение, да се трансформира в „главен експерт“ в отдел „Разрешителни режими“;
- една свободна щатна бройка в отдел „Поддържане на републиканските пътища“ младши експерт по служебно правоотношение, да се трансформира в „старши експерт“ в отдел „Аварии и ситуационен център“;
- една свободна щатна бройка в отдел „Разрешителни режими“ главен специалист по трудово правоотношение, да се трансформира в „главен експерт“ в същия отдел;
- една свободна щатна бройка в отдел „Аварии и ситуационен център“ младши експерт по служебно правоотношение, да се трансформира в „главен експерт“ в същия отдел;

2. В дирекция „Административно обслужване, човешки ресурси и управление на

собствеността“:

- една свободна щатна бройка от длъжността „главен експерт“, предвидена за заемане на пълно работно време по служебно правоотношение в отдел „Човешки ресурси и канцелария“, да бъде трансформирана в длъжност „младши експерт“ на пълно работно време за заемане по служебно правоотношение в същия отдел;

3. В дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“:

- четири щатни бройки „главен инспектор“ по служебно правоотношение в отдел „Контрол по РПМ“, да бъдат трансформирани на четири щатни бройки „инспектор“ по служебно правоотношение;

С протокол № 22515/19г. от заседанието на УС на АПИ от 27.06.2019 г. е прието предложението на директора на дирекция „Административно обслужване, човешки ресурси и управление на собствеността“, обективизирано в горепосочения доклад и одобрен проекта на Длъжностно разписание на ЦА на АПИ, в сила от 01.07.2019 г.

По делото е изслушана и приета съдебна експертиза, от която се установява, че според длъжностните разписания на АПИ в сила от 01.06.2019 г. и от 01.07.2019 г. няма промяна в общата численост на персонала в нея. Налице е промяна в броя на длъжностите за „главен „инспектор“ – от 12, те стават 8 бройки. Въвеждат се 4 бройки за длъжността „инспектор“ от 01.07.2019 г., каквито преди това не е имало в отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“. Според вещото лице, техническите функции, изпълнявани от главните инспектори, свързани с комплектуване, съхраняване и архивиране на административно-наказателните преписки, събирането и систематизирането на информацията във връзка с контролната дейност на отдела, са възложени на инспекторите. Изготвянето на анализи и отчети във връзка с контролната дейност се изпълнява от главния експерт в отдела. Посочено е, че длъжностните характеристики на двете длъжности се различават в преобладаващата част от преките задължения и в целите. Различията в областите на дейност и в изискванията за заемане на длъжността са минимални.

По отношение на допълнителната поставена задача в допълнително заключение вещото лице посочва, че съгласно поименното разписание към 01.07.2019 г. в отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ има четири незаети бройки за длъжността „инспектор“ по служебно правоотношение. В отдела няма новоназначени лица.

При така установеното от фактическа страна съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване, съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени дали актът е издаден от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба (арг. от чл. 108, ал.1 ЗДСл.) Доказателствата по делото сочат, че оспорената заповед е издадена от органа по назначаването - Председателя на УС на АПИ, на когото изрично с разпоредбата на чл. 21 г, т. 2 от Закона за пътищата е предоставено правото да упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители, а именно да назначава и освобождава служителите на агенцията.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма, посочил е правното основание за издаването ѝ - чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл. Разпоредбата на този текст постановява, че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяната му.

Според легалната дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“, съдържаща се в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (приета с ПМС № 129 от 26.06.2012 г., обн. ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г., в сила от 1.07.2012 г.) това е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От това следва, че основните белези на понятието „длъжност в администрацията“ са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. С оглед на така определените белези, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл., трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Съкращаването на щата по смисъла на чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл изисква премахване, считано от един определен момент за в бъдеще на отделни бройки от утвърдения общ брой на държавните служителите в преустановяване на съответстващите им служебни функции. Освен това е необходимо същото да е реално, а не фиктивно, т. е. не само да е премахната длъжността като щатна бройка, но и трудовата функция да е престанала да съществува. Същевременно, за да бъде законосъобразно извършено съкращаването на щата трябва да бъде извършено от компетентния орган за съответното учреждение и да предшества по време уволнението. Следва да се отбележи, че реално съкращаване на щата е налице, и когато при съкращаването на една длъжност се създават една или повече нови длъжности, като в нея или в тях се преразпределят трудови функции от съкратената длъжност, които обаче не са основните, съществените, които я характеризират. В случая техническите функции, изпълнявани от главните инспектори, свързани с комплектуване, съхраняване и архивиране на административно-наказателните преписки, събирането и систематизирането на информацията във връзка с контролната дейност на отдела, са възложени на инспекторите. Установяването на фактическите основания, обосноваващи

съкращаване на длъжността, е в тежест на административния орган по арг. от чл. 170, ал.1 от АПК. Установи се от обсъдените по-горе писмени доказателства и заключенията на основната и допълнителна съдебни експертизи, преценени поотделно и в своята съвкупност, че длъжността, заемана от жалбоподателя е запазена като система от функции и продължава да се изпълнява от инспекторите.

Предвид изложеното съдът намира, че не е налице реално съкращаване на заеманата от служителя длъжност, а правото на органа по назначаването да прекрати служебното правоотношение е упражнено в нарушение на материалния закон и на целта на закона. Трансформирането на една длъжност в друга /нова/ длъжност води до нейното съкращаване, когато конкретният вид дейност на новата длъжност е напълно различна от дейността на старата /съкратена длъжност/. Качествената характеристика на една длъжност е не нейното наименование, а възложената ѝ конкретна трудова/служебна дейност. При така установените факти съдът приема за недоказано посоченото в заповедта правно основание, което съставлява и фактическо такова по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. По изложените съображения заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но в нарушение на материалния закон и на неговата цел.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева и за заплатен депозит за вещо лице в размер на 400 лева или общо разноски в размер на 800 /осемстотин/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 50 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. В. С., ЕГН [ЕГН] Заповед № ЧР - СП- 801/27.06.2019 г., издадена от Председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура” с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Г. В. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк]II част, [жилищен адрес]0, сумата от 800 /осемстотин/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: